

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ, RECERCA I CULTURA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 81

Presidència del Sr. Joan Mascaró i Bosch

Sessió celebrada dia 29 de setembre de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4216/22, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a l'adopció de mesures per promoure, difondre, protegir i defensar el llegat de la hispanitat i d'Espanya en la cultura, la tradició i la història universal. [1312](#)

2) RGE núm. 4386/22, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, relativa al suport al conjunt de la comunitat educativa i a l'Institut Berenguer d'Anoia d'Inca i a la formació afectivosexual de les aules. [1318](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui. En primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Presidente, Idoia Ribas sustituye a Jorge Campos.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Sí, Sr. President, Antonio Sanz substitueix Patricia Font.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, Juanma Gómez substitueix Patricia Guasp.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Bona tarda, president. Joan Ferrer substitueix Ares Fernández.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies. Crec que no n'hi ha cap més.

Per tant, passarem a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat de les proposicions RGE núm. 4216 i 4386/22.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4216/22, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a l'adopció de mesures per promoure, difondre, protegir i defensar el llegat de la hispanitat i d'Espanya en la cultura, la tradició i la història universal.

Començarem per la RGE núm. 4216/22, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a l'adopció de mesures per promoure, difondre, protegir i defensar el llegat de la hispanitat i d'Espanya a la cultura, la tradició i la història universal. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Buenas tardes a todos los miembros de esta comisión. Nosotros traemos aquí hoy esta iniciativa, porque los españoles somos quizás la sociedad más crítica con su pasado y su historia, desconocedores de nuestros propios éxitos como sociedad, negacionistas de nuestras efemérides y logros e injustos con nuestras personalidades y los méritos de las grandes figuras. La autocrítica siempre es necesaria e incluso sana, para huir de la autocomplacencia, la idealización de la propia realidad y como prevención del nacionalismo ciego, frente al sano patriotismo.

No obstante, la autocrítica se convierte en patología social cuando no se ajusta a la realidad, transformándose en

autodestructiva al desvirtuar los hechos objetivos, lo que acaba por afectar a cómo nos percibimos, es decir, la identidad nacional, a y cómo nos perciben los demás, la reputación. Ésta última, la reputación de los extranjeros sobre nosotros, es paradójicamente mucho más positiva, real y ecuaníme que la que nosotros mismos hemos fabricado. Nuestra cultura, reflejada en el carácter español, nuestras tradiciones, el arte en todas sus expresiones, la literatura, la gastronomía, la lengua, el paisaje de nuestras ciudades y pueblos, así como la naturaleza salvaje de nuestros campos, hace que millones de personas vengan a visitarnos como turistas todos los años, a ser españoles por unos días. Algunos incluso se quedan a vivir y disfrutan de su jubilación como un español más.

Por todo ello, solicitamos que el Gobierno de Baleares promueva, difunda, proteja y defienda el legado de la hispanidad y de la España en la cultura, tradición e historia universal; que reivindique desde las instituciones, la cultura española, nuestra lengua, héroes y tradiciones, promoviendo la colaboración con el Gobierno de España y el resto de comunidades y ciudades autónomas. Para ello, deberá promover, de manera transversal y coordinada entre las distintas consejerías, políticas activas cuya temática o actividades se relacionen con el objeto de la presente iniciativa.

Y, en particular, debemos instar al Gobierno de España a la creación de un museo nacional de la historia de España. Si ello no fuera posible, el Gobierno de las Islas Baleares debe plantearse su creación por sus propios medios, buscando colaboración con los ayuntamientos como el de Palma, por ejemplo. Este museo sería un instrumento para completar la educación de nuestros escolares, la mejora del conocimiento de nuestros ciudadanos sobre su país, al tiempo que serviría para fomentar el turismo, como ocurre en otros países de nuestro entorno.

Proponemos crear los premios de defensa de la hispanidad, con vocación internacional dirigida a reconocer a todas aquellas personas e instituciones, que con su obra de actividades defiendan o hayan defendido los logros y el legado de la hispanidad y la historia de España.

Crear, en colaboración con la Universidad de las Islas Baleares, como las de otros emplazamientos, cátedras dedicadas al estudio y difusión y defensa del legado de la hispanidad, en todos sus ámbitos; jurídico, como las leyes de Indias o el derecho de gentes; institucional, como el juicio de residencia y la limitación de mandatos; científico y técnico, desde la cartografía, las expediciones científicas o las obras hidráulicas; cultural, reivindicando su arquitectura, literatura y arte de ambos hemisferios; lingüístico, filosófico, sobre todo, la relevancia de la Escuela de Salamanca; comercial y económico, la primera globalización económica y la moneda global, con especial atención a la figura de Cristóbal Colón y su vinculación con Baleares, eventualmente apoyando y respaldando iniciativas semejantes en otros países del mundo hispano.

Llegar a acuerdos con universidades nacionales e internacionales, fundaciones e instituciones públicas y privadas, para el fomento de los valores de la hispanidad a través de congresos, jornadas, seminarios, charlas, conferencias,

proyectos de investigación, publicaciones o cualquier otro formato al efecto de que sirva a los fines recogidos en esta iniciativa.

Promocionar en los centros educativos las actividades dirigidas a la enseñanza de los logros y el legado de la hispanidad y los españoles en la historia universal.

Dotar a todos los centros educativos de Baleares de los recursos necesarios, bibliográficos, audiovisuales académicos o de cualquier otra índole, para el fomento de los objetivos que he señalado.

Ofrecer a los centros educativos actividades complementarias y extraescolares relacionadas con el conocimiento y la defensa de la hispanidad, la historia y las tradiciones de España.

Habilitar en todas las bibliotecas de la comunidad autónoma de Baleares, una zona permanentemente dedicada a la Hispanidad y a la historia de España, sus logros, sus efemérides, héroes y grandes figuras, así como su aportación a la historia universal, también dotando a las bibliotecas, a todas las bibliotecas de la comunidad autónoma, de fondos bibliográficos y audiovisuales adaptados a todos los rangos de edad.

Y, por último, habilitar subvenciones específicas, destinadas a la creación de literatura, teatro, cine, danza y música, que centren su propuesta en el conocimiento y la defensa de la hispanidad, la historia de España y sus tradiciones.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. En torn de fixació de posicions pel Grup Popular, té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president, molt bones tardes, diputades i diputats. Ens trobam davant una PNL que, evidentment, si nosaltres veim aquí el títol per difondre, protegir i defensar el llegat de la hispanitat i d'Espanya i la cultura, tradició i història universal, no hi estariem en contra. Crec que no hi podem estar en contra. Si bé, en el fons no podem estar en contra. Ara, de la manera que s'ha desenvolupat aquesta proposta, amb els diferents punts, sí que és ver que, per exemple en el primer punt allà on posa "*promover, difundir, proteger y defender el legado de la hispanidad y de España en la cultura, tradición, historia universal*", nosaltres aquí posariem també "*así como la propia de las Illes Balears, segons l'Estatut d'Autonomia*".

Vull dir, jo crec que al primer punt i al segon punt hauríem de poder afegir, jo proposaré una transaccional a la Sra. Idoia Ribas: "*así como la cultura propia de las Islas Baleares y cada una de sus islas, Mallorca, Menorca, Eivissa y Formentera*".

Hem de dir que resulta sorprenent que faci una defensa de la cultura d'Espanya i no tingui en compte que les Illes Balears formen part d'Espanya. Per tant, les Illes Balears també són cultura d'Espanya. I, a més, hem de dir que nosaltres avui som

aquí al Parlament de les Illes Balears i vull recordar el nostre Estatut d'Autonomia. El nostre estatut d'autonomia als articles..., tenim diferents articles -ara en diré tres- que precisament es refereixen a la protecció de la cultura nostra, de la cultura pròpia de les Illes Balears i de les nostres illes.

A l'article 12 tenim els principis rectors de l'activitat pública; al punt 3, "les institucions pròpies de la comunitat autònoma de les Illes Balears per complir les finalitats que li són pròpies han de promoure com a principis rectors de la política econòmica social...", i un d'ells són la protecció i l'esplai i la cultura; a l'article 18 en els seus punts 1, 2 i 3; a l'article 34 que és precisament -l'article 34- sobre la protecció i el foment de la cultura.

Nosaltres no tenim cap problema en tots aquests punts que ens posa aquí "*Promover, difundir, proteger y defender el legado de la hispanidad*", perfecte, però creim que també, vull dir, hem de dir..., torn repetir, som en el Parlament de les Illes Balears i hem de veure que nosaltres aquí tenim dues llengües cooficials, que tenim la cultura pròpia de les nostres Illes Balears, i, evidentment, volem defensar també la nostra cultura hispànica i *la hispanidad*, cap problema, però creim que fa falta..., ens agradaria que venguessin a bé afegir el que li comentava tant al punt 1 com en el punt 2, "*Reivindicar desde las instituciones la cultura española, nuestra lengua, héroes y tradiciones*", nosaltres també tenim una cultura pròpia i una llengua pròpia i, com he dit abans, he citat tres dels articles de l'Estatut d'Autonomia, creim que estaria bé, vull dir, només seria afegir això.

Al punt 3 hi ha qüestions que sí que ens pareixen bé i d'altres que, evidentment, creim que sobrepassen les nostres competències. Hi ha tota una sèrie de qüestions, com per exemple les dels museus, que són competències dels consells insulars. Per tant, nosaltres aquí creim que fa un tot un... mescla tota una sèrie de qüestions que no són competències del Govern d'Espanya i tampoc no són competència de la comunitat autònoma. Hi ha qüestions que es dirigeixen directament a la comunitat autònoma i no són del Govern de les Illes Balears, sinó que serien, com he dit abans, dels consells insulars.

Per tant, nosaltres demanariem votació separada i dic que en el sentit, en el fons de la proposta, hi estam d'acord, no tenim cap problema a dir-ho, però sí que és ver que s'hauria de matisar. Espanya és multicultural, i nosaltres crec que hem de defensar aquesta multiculturalitat i més aquí des del Parlament de les Illes Balears.

Per tant, proposaria això, que ens deixassin transaccionar al punt 1 i al punt 2 el que li he comentat -li passaré el text per escrit- i al punt 3 nosaltres votariem abstenció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Per Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias, presidente. Decía Arthur Schopenhauer que cualquier imbécil execrable que no tiene otra cosa de la que enorgullecerse se vanagloria del lugar en el que ha nacido por casualidad.

Yo creo que esta iniciativa, no sé si la hizo el Sr. Campos, pero desde luego es bastante acoplejada. A mí me resulta como un poco de acoplejadito, ¿no?, yo no sé si estaba de bajón, si estaba de resaca, el Sr. Campos, haciendo esto, porque yo esta imagen que...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... estaba de subidón... Yo esta imagen que proyecta aquí en esta iniciativa, pues, honestamente no veo que sea para nada así. De hecho, yo estoy muy orgullosa de ser española y toda la gente a mi alrededor que conozco más o menos con sus cosillas, pues, oye, se sienten orgullosos. No entiendo la crítica, doéde ven ustedes ese problemón porque se critiquen cosas. Creo que además es, como usted misma ha dicho, beneficiosa la crítica.

Eso de que cuando ponen “desconocedores de nuestros propios éxitos”, pues oiga, en 1812, por ejemplo, aprobamos la Constitución que por entonces era la más progresista y la más novedosa de todo el mundo, que luego vino un rey absolutista y se la cargó; en el ochocientos sesenta y nueve, por ejemplo, España echó a Cristina de Borbón, que era una corrupta en toda regla; en el 71 ganamos una primera república que después vino un golpe de estado absolutista y se la cargó. Estamos orgullosos también que en el 1931 porque ganamos por segunda vez en las urnas una república que luego en el 36 fue abatida por un golpe de estado con las armas.

No podemos estar orgullosas, evidentemente, por la Guerra Civil precisamente por un nacionalismo ciego, precisamente por un nacionalismo ciego que prácticamente es el mismo que hoy tiene Putin. Precisamente en el 2015 su secretario general Abascal hablaba de Putin y citaba a Putin y decía en una frase memorable que dijo Putin y que la replicó vuestro secretario general “Os iremos a buscar al fin del mundo y allí os mataremos”. Precisamente ese nacionalismo ciego que ahora mismo ha hecho ganar las elecciones a Meloni, precisamente ese nacionalismo ciego que impide ver el orgullo que es tener gente en España que se haya levantado de tantas crisis a pesar de tantos gobiernos que han querido meter la mano en el dinero público, de tanta corrupción, hay gente muy honrada que sigue luchando día tras día.

Lo que habla usted del tema educativo, por ejemplo, pues también estamos orgullosos, en cuarenta y cinco años de democracia o no sé cuántos... esta democracia, creo que son, nos hemos puesto a la cabeza de Europa en el sistema educativo y empezamos muy abajo, ¿eh?, pero muy abajo que nos dejó la dictadura; y tenemos que estar muy orgullosos de todo lo que hemos conseguido después de haber tenido cuarenta años de dictadura.

Respecto a las personalidades que dice usted que somos injustos, hombre, pues verá usted, Federico García Lorca, que

fue asesinado por el franquismo; el Sr. Miguel Hernández, un poeta autodidacta, maravilloso; Clara Campoamor, que consiguió el voto femenino para todas las mujeres, gracias a la cual hoy usted puede votar; Dolores Ibárruri, que fue una “genia” absoluta frente al nacionalismo ciego; el Sr. Julio Anguita en su lucha contra la justicia; incluso, por ejemplo, citando a una persona así como más de la prensa rosa, Penélope Cruz, una mujer feminista absolutamente que ha trascendido todas las fronteras. Estamos muy orgullosas de nuestras personalidades, no sé dónde usted ve que no estamos y que somos injustas con nuestras personalidades.

Respecto al carácter español, lo que le iba a decir, pues precisamente bebe de muchas culturas, del Imperio Romano, de los fenicios, de al-Ándalus también, y también del cristianismo y también de todas las particularidades de las comunidades autónomas.

Es precisamente ese nacionalismo ciego al que usted no se quiere arrimar, pero al que se arrima con esta iniciativa la que cree que realmente el español es supremacista y la cultura española es supremacista, y cuando el patriotismo sano del que usted habla y del que usted se aleja bastante es el que acepta lo plural, lo diverso como algo enriquecedor.

Por último, que diga usted que el único país que ha asumido acriticamente su historia o..., pues, ostras, no creo yo que en Alemania estén muy orgullosos, en su mayoría, por lo menos los de nuestro bando, de lo que pasó en Alemania.

Precisamente lo último que iba a decir es que en educación se habla de todo ello, se habla precisamente de todo, de nuestros éxitos, también de los fracasos que hemos tenido como país -porque los hemos tenido- de las personalidades mejores y de las personalidades que han llevado a la ruina a este país, pues claro que se habla de los méritos, de las grandes figuras, también se habla y también se ayuda a diferenciar las formas antidemocráticas de poder, también en la escuela se tiene que ayudar a detectar qué hay detrás de los intereses de las fuerzas del Estado, cuáles son los valores irrechazables, qué es el nacionalismo y qué es el patriotismo.

Y la primera lección sería -y ya acabo- que el nacionalismo, por ejemplo, se considera, es un gallo jactancioso en su propio corral, mientras que el patriotismo es el sentido generoso de la responsabilidad colectiva.

Votaremos que no. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Esperí que m'estabilitzi emocionalment. Aquí aviat haurem de tenir un desfibrilador, però en aquesta sala, perquè qualcú amb el to d'intervenció... Jo li hagués cedit temps i tot, Sra. Santiago, perquè no vagi tan aviat i tan... i tan... *hype*, no?, però bé.

És clar, *era de esperar, es que esto era de esperar*. En llegir la proposició no de llei i amb la continuïtat de debats que hi ha normalment en aquest parlament quan parlem de la paraula "Espanya" o fins i tot... A mi m'ha agradat una cosa, he de dir, Sra. Ribas, que m'ha agradat una cosa, perquè diu, el segon punt: "*Gobierno de España y el resto de las comunidades y ciudades autónomas*". No diuen vostès "regiones", diuen "*comunidades autónomas*", la qual cosa m'ha..., li puc assegurar que m'he llegit de dalt a baix la seva intervenció. El problema està i era d'esperar quan utilitzam les banderes, els conceptes, el concepte d'hispanitat, parlem del *Reino de España* d'aquella manera i ens apropiam d'ell, qui és més o qui és menys. Insistesc, qui és més i qui vol ser menys, i ens passam pel forro la representació dels ciutadans i les ciutadanes i duim un nivell de conflicte de concepte... *yo me siento tremendamente español, por supuesto, y tremendamente del legado de la hispanidad, con sus lados oscuros y con sus éxitos y me siento español* perquè sent que la meua pàtria és l'Estat espanyol, la meua família, la meua comunitat autònoma és la meua illa i el meu conjunt de persones que conec i que estim. Tot això és la meua pàtria.

Pero cuando la patria la queremos definir es única y exclusivamente con unos conceptos, y no otros, dins la seva diversitat, o con una bandera que es más mía que tuya és quan tenim el problema i, què plantejam aquí? Que la part de més, que ara diu *que se sienten muy españoles y muy tal*, acaba de contestar-li i no li ha parlat de *hispanidad para nada, que es un objeto de su iniciativa*, doncs, evidencia això, *las dos bandas del Ebro*, sense voler dir el conflicte de l'Ebre sinó el conflicte que en aquest país tenim constantment i que nosaltres aguditzam a segons quins debats, país caïnita, societat caïnita i que nosaltres, a més a més, feim que sigui més caïnita encara.

Jo no deixaré i el meu grup parlamentari no deixarà que es menyspreï el concepte del nostre estat, ho vaig dir ahir, *el Estado español, el Reino de España, ni tan sólo al Gobierno de España*, maldament no sigui el govern que jo no hagués votat mai. Tampoc no hagués votat el d'aquesta comunitat autònoma, però és el govern d'aquest país, el govern d'aquesta institució i, com a mínim, quan duim iniciatives on es parla d'aquests valors i es parla d'aquestes institucions, hem de tenir un poquet de respecte, o jo el deman.

Miri, *no me gusta lo que ustedes pretenden, Sra. Ribas, con esta proposición no de ley, porque ustedes el que fan en aquesta proposició no de llei és menysprear la tasca, per exemple, que fa el catedràtic, per exemple, com el Sr. Miquel Deyá, de la Universitat de les Illes Balears, que treballa per una càtedra on es parli de la hispanitat, on es parli de la història i el llegat d'Espanya; o el Sr. Gabriel Verd, que és un estudiós de Cristóbal Colón i la possible vinculació amb la mallorquinitat; o, per exemple, les nostres comunitats balears a l'exterior que celebren el Dia de la Hispanitat i el dia de la independència dels seu països del que era el mandat espanyol com a colònies, i ho celebren amb un orgull sense cap tipus de confrontació.*

Jo crec que en aquesta comunitat autònoma s'ha de poder celebrar el Dia de la Hispanitat i els que no ho vulguin celebrar, que no ho celebrin, és de respectar que no vulguin celebrar, però que no actuïn contra això, i s'ha de respectar també i s'han de celebrar i promocionar les nostres comunitats balears a

l'exterior que a la vegada celebren ..., jo estic ben orgullós, però ben orgullós com a espanyol d'anar a les celebracions on em conviden, com el dia de la independència, l'altre dia, del Brasil o el dia de la..., no és el cas espanyol, és el cas portuguès, però el dia de la independència de Colòmbia, el dia de la independència de la República d'Argentina o el dia de la independència de l'Uruguai, o la que sigui, on la història d'Espanya hagi tengut un vincle. Tremendament orgullós i em trob espanyol quan allà sona l'himne d'aquell país i quan a la vegada sona el nostre himne. I em sent igual d'espanyol quan aquí només es canta La Balanguera.

No deixaré, i no entraré en el joc, que quan volen amb el meu sentiment d'hispanitat i amb el meu sentiment de ciutadà espanyol i ciutadà de les Illes Balears que qualcú es vulgui apropiari d'aquestes banderes. I crec que la gran majoria de ciutadans, ho manifestin o no, tampoc no estan d'acord que se'ls etiqueti de més o manco.

Nosaltres li donarem suport, és que seria una trampa no donar suport a això, maldament vostès emprin conceptes com *héroes y tal*, però seria una trampa no donar suport a la iniciativa que vostès proposen. Què proposen vostès? Que qüestions que vostès consideren que no es treballen en l'àmbit de la Universitat, en l'àmbit de la promoció de la cultura, en l'àmbit dels premis estiguin en aquesta línia. Bé, no m'agrada la redacció com vostès la plantegen perquè la filosofia que vostès plantegen és la que és, però com que és una part petita del que ha de ser la diversitat, crec que la Sra. Durán també ho ha comentat abans a la seva intervenció, dir que no a això seria dir que no als principis que en part nosaltres compartim amb tota la desmitificació que vostès han dut aquí. Aquí ha faltat només una desfilada d'aquells..., del Gran Capità i de qualcun, perquè quasi quasi ens hem anat, perquè vostè s'ha anat a una època concreta, i els herois espanyols són herois també que estan en els laboratoris, que estan a les universitats, que estan expatriats, que són cooperants. Tots aquests són herois espanyols també, però vostè ha anat a una part només. Però, bé, a aquesta part no li podem dir que no, ja li dic, nosaltres no li direm que no...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... però ben alerta els que vulguin identificar -ja acab, president, només un segon-, els que vulguin identificar que el suport a això -ben alerta!-, té un signe que és el que vostès pretenen aquí, ni molt manco.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. La veritat és que fa tres anys i busques quan vaig arribar a la casa no m'esperava mai sentir el NO-DO

a una comissió d'aquesta casa, i avui horabaixa, i llegint la proposició no de llei, és el NO-DO. És el NO-DO i el NO-DO va deixar d'emetre's..., bé, jo ara tenc 48 anys i no crec que s'emetés en vida meua. Per tant, fa més de 50 anys que va deixar el NO-DO de posar-se als cines, i jo avui horabaixa m'he pensat sentir el NO-DO.

Per tant, ranci, caspós, tot, tot el que li vulgueu..., totes les expressions negatives que li vulgueu posar a un espanyolisme que cerca l'enfrontament, cerca la confrontació. L'ha traïda el subconscient a la Sra. Durán quan ha parlat de cultura pròpia de les Illes Balears, això també vol a dir que l'Estat espanyol està conformat per moltes cultures pròpies i una cultura hispana hi és d'ençà que per la força de les armes i de la guerra algú va conquerir la resta de cultures que ara formen l'Estat espanyol.

Evidentment, votarem en contra, no crec que estranyi a ningú "cunyadisme", caspa, NO-DO... tot, tot el que vulgueu. Demana més subvencions encara per allò escrit en castellà. Ja ho vaig explicar l'altre dia a una comissió d'educació, el pressupost que té la llengua castellana darrere és brutal, és estratosfèric. Per tant, no fa falta posar-n'hi més. Més espanyolisme, més espanyolitat, és que només falta que ens tapin a tots amb la bandera.

Crec que si volem que tots ens sentim còmodes dins aquest estat -ja dic jo que nosaltres no ens hi sentim, còmodes-, si volem que tots ens sentim còmodes dins aquest estat, el camí és totalment contrari al que planteja VOX, que planteja un camí d'enfrontament i confrontació que no du a res més que a això: enfrontament i confrontació.

Votarem en contra d'aquesta i de tots els plantejaments que es puguin fer en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari El Pi, la Sra. Pons ha excusat l'assistència. Per tant, passarem al Grup Mixt, té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Vagi per endavant, Sra. Ribas, que no li sorprendrà que li digui que votaré en contra de tots els punts, òbviament, pels motius que ara exposaré.

I quins són? Perquè volen vestir d'una manera democràtica conceptes que potser no ho siguin tant. Parlen d'hispanitat i quan fem l'etimologia de la paraula "hispanitat", veiem que ve del terme *hispanis* que parlava de la llengua castellana, de la zona d'Hispania. El que passa és que a principis del segle XX -no sé si recordarà què va passar entre els anys trenta i quaranta del segle XX, potser ho pugui recordar- és quan aquest concepte es va convertir en un concepte de nacionalisme d'una part de la dreta, de la dreta, a més, dels que varen fer aquest cop d'estat contra una república democràticament creada. Va ser utilitzat per corrents hispanistes de dretes, com vostès, de la dreta més ultradreta, més enllà de la dreta, relacionats amb moviments antidemocràtics, que és el que va passar l'any 36, cop d'estat, dictadura. Després, un poc més endavant, el Consell de la Hispanitat, que volen tornar a treure, es va

convertir el 46 en l'Institut de Cultura Hispànica, que va passar de falangista a ultracatolicisme, però al final és el mateix.

És una qüestió que han estat capaços de dir "sa patriotisme". Quina capacitat de pervertir el llenguatge, "patriotisme sa". Amb aquests conceptes, Sra. Ribas, no es pot permetre a una cambra democràtica, perquè, a més, tenen problemes quan diuen de manera despectiva "els nacionalistes balears".

"La nacionalitat històrica que formen les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, com a expressió de la seva voluntat col·lectiva en l'exercici del dret a l'autogovern que la Constitució reconeix a les nacionalitats i les regions, es constitueix en comunitat autònoma dins el marc de la pròpia Constitució i del present Estatut". O sigui, l'article 1 de l'Estatut d'Autonomia que regeix la nostra comunitat; aquest sí li molesta, però quan parlem de tot l'Estat no té cap problema.

Després, parlen moltes vegades d'adoctrinament. I aquí parlen que és necessari que les administracions públiques facin... -com ho diuen...?- "*la única alternativa razonable para solucionar este grave problema pasa por una acción decidida y coordinada de las administraciones públicas sobre la educación*". Si això no és adoctrinament, Sra. Ribas, expliqui'm què és adoctrinament.

Després parlen que la raó naix del coneixement, és necessari traslladar als espanyols un coneixement cabal del que van fer els nostres majors... Per a això hi ha una Llei de memòria democràtica que vostès volen derogar; per si no ho tenen clar, la Llei de memòria democràtica és per donar, justament, l'impacte, la importància al que van fer els nostres majors, tots els nostres majors, no només uns, els que varen escriure la història com a guanyadors.

Parlen de fer museus. Ja li han dit -ben dit- que els museus són competència dels consells insulars, com estableix el nostre Estatut d'Autonomia, que reconeix les nacionalitats històriques de les Illes Balears, per si tampoc no queda clar; fa no res, fa gaire poc temps, van criticar que es donassin premis als sanitaris, però volen donar premis a la vocació internacional; fa molt poc temps han criticat que les comunitats autònomes no han de parlar a nivell internacional, però volen que facem acords a universitats internacionals; i, després, parlen també de dotar els centres educatius dels recursos necessaris, bibliogràfics, acadèmics, per al foment d'aquests objectius... Si això no és adoctrinament, Sra. Ribas, expliqui'm què és.

Per tot l'exposat, Sra. Ribas, no podem donar suport a aquesta proposta, tant si accepta l'esmena *in voce* que li han plantejat des del Grup Popular com si no.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies, president. Bé, jo crec que..., aquí he sentit moltes coses. Jo, quan vaig agafar aquesta PNL, la vaig llegir i, en un primer moment, vaig pensar així, en fred, vaig dir, aquesta..., no cal ni fer intervenció, perquè és tan evident i tan clara, que no cal ni fer-hi intervenció, però, bé, després, quan llegeixes tranquil·lament l'exposició de motius i dius bé, i això què vol dir? Perquè aquesta exposició de motius destil·la el que destil·la.

Comencem perquè té un llenguatge “decimonònic”, però, en definitiva, el que destil·la és una enyorança del passat i d'un estat digne de l'imperialisme del segle XIX, el que es diu ara una “imperfília nacionalista”, i que no és d'un estat europeu, un estat europeista, un estat democràtic, com és l'estat espanyol ara; aquesta PNL destil·la enyorança del passat. A més a més, destil·la aquesta dèria sobre el rebuig a la diversitat i la integració i necessitat..., una cosa que ens uneixi a tots...

Aquesta PNL parla d'hispanitat, i jo crec que hauriem de fer una mica de cronologia del concepte, perquè realment és el concepte sobre el qual es construeix la política més reaccionària d'aquest país. És un concepte que el crea Unamuno -el recupera Unamuno el 1909-, amb una idea d'afinitat, la hispanitat és afinitat: afinitat lingüística amb altres pobles, afinitat cultural amb altres pobles, però a partir de 1920 Zacarías de Vizcarra, el recupera, i li canvia el concepte, el lliga al concepte de catolicisme i el lliga al concepte de raça...

(Remor de veus)

... el lliga al concepte de raça, de fet, abans de ser *la fiesta de la Hispanidad*, era *la fiesta de la Raza*, o sigui que, més clar, aigua. És Ramiro de Maeztu, ambaixador a Buenos Aires de la dictadura de Primo de Rivera, qui l'assimila a *lo español*, que és del que vostè ha vingut a parlar aquí de *lo español*, el que vostè considera *lo español*, que és el veritable vertebrador del que suposa la pàtria per a alguns, però, en definitiva, és l'eina del catolicisme universal i del nacionalcatolicisme. Així de clar.

Vull dir, parlar d'hispanitat, és parlar de nacionalcatolicisme, és parlar d'una filosofia molt concreta, i d'un moment molt concret, crec que li hem dit aquí, ja, que està parlant d'un moment molt concret i aquesta enyorança de retornar a aquest moment.

Però és que, a més a més, posa damunt el paper com a genèrics, complexos, que és que jo crec que sols tenen determinades persones que estan a la seva agrupació política perquè, parlar de *brecha entre la realidad y la tradición autolítica que nos define socialmente...* Perdoni, la definirà vostè, perquè jo no crec que això defineixi a ningú, aquesta tradició autolítica, “*nos autolesionamos*”, parla de la... “*la mayoría sufrimos...*”, “*la mayoría*”?..., “*sufrimos la debilidad de una España indefensa y sin autoestima colectiva*”. L'autoestima que vostè considera que s'ha de tenir, perquè si no...

Dit això, passam a la part propositiva, perquè, bé, això és una manera de justificar que no... La part propositiva ja..., *japaga y vámonos!* S'insta el Govern de la comunitat autònoma

a treballar en coses, com li ha dit la Sra. Durán, que són coses de l'Estat. Vostè, que defensa sempre recentralitzar les competències, ara les vol descentralitzar, volem centralitzar les competències però en cultura, no: que ho facin les comunitats autònomes... Per l'amor de Déu!, no..., no pot ser.

Fins i tot arriba a l'absurd: això de la “*creación del museo nacional de historia de España*” per part del Govern de les Illes Balears, és la reducció a l'absurd d'un concepte que vostè vol tenir; un museu que seria un instrument per completar l'educació *de nuestros escolares*. És que..., de veritat, no ho acabo d'entendre.

Jo crec que, en definitiva, aquesta PNL comença a proposar tota una sèrie de coses que el que fan és el que li hem dit abans: no s'adoctrina, però bé..., posem les eines per fer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Bé, acabo. Jo crec que podríem estar parlant hores respecte del tema. L'únic que vull dir per acabar és que, en definitiva, aquesta PNL té una finalitat, totalment partidista, que no té cap altre interès més que poder fer un vídeo... Jo pensava que era per fer un vídeo, com fa sempre, de promoció d'aquestes idees retrògrades de l'imperialisme nacionalista, però bé, ja veig que no farà ni el vídeo, perquè s'ha dedicat a llegir directament la PNL..., no sé si...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

... per falta d'argumentació o per falta de convenciment.

Com pot suposar, hi votarem en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula per contradiccions el grup proposant.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Durán, esta iniciativa precisamente lo que busca es fomentar y ensalzar la cultura común de los españoles en estas islas, por lo que no cabe introducir las modificaciones que me ha indicado.

Sra. Santiago, si está usted tan orgullosa de nuestra historia y nuestra cultura común, no tiene ningún sentido su voto en contra de esta iniciativa. Lamento que considere usted unos imbéciles a quienes defienden la obra de sus ancestros, tal vez otros opinen lo mismo de quienes no lo hacen.

Sr. Mas, si quiere usted oír el NO-DO ponga los informativos de IB3, ahí lo tiene todos los días, pagado por

todos los ciudadanos, porque le aseguro que ver a Armengol inaugurando tres veces las mismas viviendas sociales, es más cansino que Franco con los pantanos.

En la historia existen tres tipos de países: los que aspiran a escribir su propia historia, los que escriben la suya y aspiran a escribir la de los demás, y los que pasivamente dejan que su historia la escriban otros; en este sentido, los españoles somos el único pueblo del mundo que ha asumido críticamente la historia que por intereses oscuros fabricaban, arteramente, los demás, ya sea en el extranjero o, lo que es aún más delirante, desde la propia España. No cabe duda de que quien domine el relato de la historia, lo hace también con el presente y el futuro de las naciones y los pueblos.

Los motivos por los que los españoles nos autolesionamos son muchos, no es este el lugar para hacer un análisis de los mismos, pero sí es el lugar para tratar de solucionar un hecho que ha tenido y tiene graves consecuencias sobre la convivencia, la economía y la prosperidad, la vulnerabilidad frente a terceros y la proyección hacia un futuro mejor para las generaciones de españoles que están por venir. La mayoría sufrimos la debilidad de una España indefensa y sin autoestima colectiva, que acaba cristalizando también a nivel individual, en menor iniciativa y fuerza económica, liderazgo político, diplomacia, influencia internacional suave y lógicamente soberanía, lo que afecta al nivel de desempleo, aumenta la pobreza y disminuye la calidad de vida.

Es sencillo, no puede haber sociedad próspera ni libre que no se respete a sí misma. La única alternativa razonable para solucionar este grave problema pasa por una acción decidida y coordinada de las administraciones públicas sobre la educación a través de distintos mecanismos, especialmente el sistema educativo, el cultural y los medios de comunicación públicos; es decir, de políticas transversales que transmitan a los españoles la valía de lo que representan los valores de la hispanidad y la historia de nuestro país, en los derechos humanos, el descubrimiento del mundo, los avances en la economía, las aportaciones en las ciencias y la filosofía, la integración racial, la geografía, la gobernanza, la enseñanza, el humanismo, la medicina, la vacunación o el multiculturalismo en fin, en el desarrollo humano.

Para todo ello hace falta voluntad política y un plan a implementar que cubra la brecha entre la realidad y la tradición autolítica que nos define socialmente. Recuperar lo cierto de entre los restos del naufragio, que representa el haber comprado el falso discurso de una España oscura que no existe. La razón nace del conocimiento, es necesario trasladar a los españoles un conocimiento cabal de lo que hicieron nuestros mayores, hacerles justicia a ellos, a su legado y por tanto, a nosotros mismos. Y esto es lo que VOX pretende aportar y aportará a nuestra sociedad.

Gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, Sra. Ribas. El Partit Popular havia demanat votació separada? Accepta la votació separada? Sí, del primer i el segon punt conjuntament?, d'acord.

Votarem idò el primer i el segon punt conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions no n'hi ha.

EL SR. SECRETARI:

5 vots a favor, 7 en contra, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Ara votarem el tercer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

1 vot a favor, 7 vots en contra, 4 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 4216/22, relativa a adopció de mesures per promoure, difondre, protegir i de defensar el llegat de la hispanitat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 4386/22, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, relativa al suport al conjunt de la comunitat educativa i a l'Institut Berenguer d'Anoia d'Inca i a la formació afectivosexual de les aules.

A continuació passarem a la següent proposició no de llei RGE núm. 4386/22 dels grups parlamentaris MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, relativa al suport al conjunt de la comunitat educativa i a l'Institut Berenguer d'Anoia d'Inca i a la formació afectivosexual de les aules. Té la paraula per MÉS per Mallorca el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Bé, aquesta iniciativa és del mes de maig, d'una notícia que surt el mes de maig a l'institut d'Inca, el Berenguer d'Anoia. Al contrari que a l'anterior iniciativa, aquesta iniciativa parla de la realitat de les aules i la realitat educativa i la realitat que viuen les aules i l'educació i moltes famílies a les Illes Balears. Tot i que els drets de les persones quant al reconeixement, al seu reconeixement és una cosa que tots verbalitzam que tenim clara, i és una cosa que per a la majoria de la societat fa temps que va avançant, és cert que encara ens trobam amb episodis d'intolerància.

Nosaltres entenem que és bo que aquests episodis d'intolerància surin, surtin a la llum, perquè amagar les realitats l'únic que fa és marginar aquelles persones que les volen

arraconar i les volen tenir amagades, com ha passat al llarg de la història; i mostrar allò que hi ha pel món i mostrar les diferents realitats que hi ha, és bo, és bo per a tots, perquè tots ho coneixem i per ventura hi ha persones que sense saber-ho, en un moment donat es poden sentir després identificades amb allò que els mostren i fins en aquell moment no ho havien vist i poder sortir i poder viure amb plenitud la seva realitat i la seva sexualitat.

Per això, és bo que en els centres educatius..., -és bo no, és necessari- que en els centres educatius tinguin recursos a disposició. És bo que a les aules d'una forma ben feta, d'una forma ..., és a dir, els que ho han de fer són els professionals, els que en saben, als centres educatius es parli i organitzin tallers, de fet, la Conselleria d'Educació en té diversos, a través de Convivèxit, que posen a disposició dels centres i entenem que són línies de feina, en aquest cas parlem que ..., no és que s'hagin de mantenir, és que s'han d'aprofundir i han de millorar i adaptar-se als temps. De fet, notícies com aquestes són les que justifiquen aquests tallers, notícies com aquestes ens diuen que és imprescindible continuar fent feina en aquesta línia i intentar arribar o arribar a tots els centres del país, perquè la veritat és que de cada vegada s'arriba a més centres, però entenem que és bo que tot això, d'una forma absolutament normalitzada, arribi a la majoria de centres.

Va botar aquesta notícia, i nosaltres vàrem entendre que era bo que el Parlament de les Illes Balears es pronunciés i donàs..., en el primer punt és el que diu, suport al claustre, a l'AMIPA i a tota la comunitat educativa del Berenguer d'Anoia, davant un atac que ve de fora, i entenem que l'autonomia del centre i la manera de fer del centre s'ha de respectar i se li ha de donar suport. Per això ho plantejarem en el Parlament de les Illes Balears, perquè creim que és important que totes aquestes coses es vegin.

Des de la diversitat, tant el claustre, com l'AMIPA, com tota la comunitat educativa, treballen plegats, treballen plegats al Berenguer d'Anoia i treballen plegats a tots els centres de les Illes Balears. Per tant, hi treballen per la qualitat educativa del centre i de la ciutat, en aquest cas d'Inca. Per tant, donem suport a la feina que es fa des dels centres educatius, no només amb això, però també amb això.

I l'altre punt són els recursos. Hem de mantenir, fins i tot millorar, els recursos que arriben als centres per a aquestes qüestions. Jo crec que al cap i a la fi -com deia- hem d'arribar a tots els centres de les Illes Balears, perquè no només és una qüestió necessària parlar-ne, posar-ho damunt la taula i que tothom es pugui sentir identificats. Això fa que deixem d'amagar realitats i deixar d'amagar realitats, la veritat és que ens fa una societat més sana, ens fa una societat més sana el fet que no hi hagi realitats amagades.

Per això plantejarem aquesta proposició no de llei, perquè creim que és important donar el suport a tota la comunitat educativa del Berenguer d'Anoia i mantenir fins i tot millorar els recursos per a aquestes qüestions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Socialista té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies. Bé, jo crec que el Sr. Mas ho ha explicat molt clarament, sembla una obvietat, sembla una obvietat que fa falta coeducació, fa falta educació afectivosexual als centres, perquè al final educar en la diversitat, és educar en la pluralitat i això forma persones, persones molt més obertes, molt més integradores i molt més permissives.

Sí, els fets que varen ocórrer al mes de maig a l'IES Berenguer d'Anoia estan provocats per una acció, una acció molt concreta. Al final veus com l'educació afectivosexual és més que necessària i no sols ho diuen els partits polítics, jo crec que la comunitat educativa ho diu, la comunitat educativa també ho reclama. Jo ho estava mirant ara, des de la FAPA demanen, expressen la necessitat que als centres es faci aquest tipus d'educació afectivosexual per poder avançar cap a una educació més inclusiva i una educació que faciliti l'acceptació del diferent, l'acceptació de la diversitat, l'acceptació de la individualitat com a part de la col·lectivitat.

Malgrat això, sempre hi ha una part de la societat que ho rebutja, i fins i tot hi ha una sèrie de partits polítics que amb el seu caràcter elitista i exclouent cerca l'enfrontament. Jo crec que aquests fets varen ser impulsats per aquest tipus de formacions polítiques que cerquen l'enfrontament directament, però bé, parlar de..., es va fer en aquell moment, parlar de transexualitat o parlar de qualsevol altre tipus d'aspectes de les relacions afectivosexuals és imprescindible per ampliar coneixements i l'acceptació dels altres.

Jo crec que està més que dit que fa falta, per una banda, formació als alumnes, fa falta que hi hagi un instrument com és Convivèxit o com són altres elements que participen dins dels centres educatius en aquest tipus de formació i fa falta que es treballi des de l'escola, des dels instituts a avançar en això. Jo crec que el Sr. Mas ho ha dit molt clarament: fa falta avançar, posar elements i fan falta més recursos.

Per això jo crec que la iniciativa és encertada, per una banda, rebutjar els fets ocorreguts i donar suport a l'IES Berenguer d'Anoia perquè va ser on varen ocórrer els fets, però a tots els IES que vulguin avançar en aquest aspecte, i, per una altra banda, instar a facilitar els recursos necessaris per poder-lo implantar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Per Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, gracias, bueno, diré poco. Estamos a favor, por supuesto hemos firmado esta iniciativa, con lo cual queda poco más que

decir que... básicamente que la educación avanza tal y como avanzan las necesidades y tal y como avanza esta sociedad. Eso es un indicador de que esta comunidad autónoma está con los tiempos, es un indicador también de que este país no se queda anclado en el pasado, sino que va avanzando, que tiene unas nuevas necesidades y que estas son cubiertas por las administraciones, en este caso por el sistema educativo, igual que pasa también con las necesidades básicas en otros ámbitos sociales o laborales y demás.

Entonces, es una garantía que haya un gobierno progresista porque es garantía de avance, es garantía de escucha es garantía de que todas esas nuevas necesidades, todas esas nuevas condiciones que se vayan dando conforme va caminando la gente, la sociedad y surgen nuevos escenarios, pues la administración, si hay un gobierno de progreso, va a estar, va a saber cuáles son esas necesidades, va a saber cuáles son las materias que hay que impartir para estar y para acoger todas las realidades.

En este caso la formación afectivo-sexual es absolutamente necesaria y garantiza un lugar, garantiza un lugar en la realidad de cada niño, de cada niña y de cada "niñe", aunque no les gusten estas palabras. Al final ocurrirá como siempre ocurre, que todos estos pasos que se dan hacia adelante por parte siempre de gobiernos progresistas al principio son duramente criticados, hay una campaña salvaje de fascismo en la calle, de mentiras en la televisión, pero lo cierto es que al final se termina asumiendo como algo absolutamente necesario.

Ocurrió, si nos vamos antaño, con el voto femenino, ¿quién lo iba a decir, que al final las mujeres pudieran votar? Pues eso fue una propuesta progresista y al final pudieron votar. ¿Quién lo iba a decir con la educación universal, por ejemplo, cuando la derecha decía que los hijos eran suyos y que quién iba a obligarlos a llevarlos a la escuela? Al final, con mucha crítica, la izquierda consiguió que los niños y las niñas pudieran ir a la escuela de manera obligatoria. Al final, por suerte, como todo lo que ocurre cuando existen los gobiernos progresistas, se avanza en la sociedad y terminan como una parte indeleble, inagotable de la historia de nuestro querido país, España.

Y la relación y la formación afectivo-sexual en las aulas es duramente criticada ahora, después será necesaria y políticamente apreciable. Por lo tanto, estamos a favor de que se avance, de que el sistema educativo esté acorde con los tiempos y que proporcione un lugar a todas las realidades de los niños, las niñas y los "niñes".

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, Sra. Santiago. En torn de fixació de posicions té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. A veure, estam davant una PNL que tan de bo no hagués fet falta haver-la de presentar, i crec que tots hi estariem d'acord.

Crec que una sèrie de qüestions que s'han de normalitzar, i ara ja ho dic en el terreny personal, crec que a vegades treim fora de lloc tota una sèrie de qüestions que fa una sèrie d'anys ja estaven normalitzades.

Vull dir, jo tenc una edat i record que a vuitè d'EGB em varen fer una xerrada, no es deia "afectivosexual", però em varen fer una xerrada i ho vaig explicar a ca meua i no hi va haver cap drama, ni cap problema ni va passar res, va ser una i va ser a vuitè, però no va passar res.

Anys després, els meus fills varen anar al seu centre, els meus fills es duen vuit anys, primer el primer, després el segon i a un moment determinat a secundària els varen fer també unes xerrades, en aquell moment va ser sobre la importància de la utilització de mesures profilàctiques i de tota una sèrie de..., i em va parèixer bé.

I evidentment ara, crec que aquesta proposta ve arran d'unes queixes que hi ha hagut d'una xerrada que es va fer dins el curs que es diu, una xerrada que es diu "Balears diversa", i estava adaptada als protocols de Convivèxit. Convivèxit, que nosaltres estam d'acord que tinguin més recursos, de fet, l'altre dia que vàrem presentar una moció d'educació el dimarts al Ple, hi vàrem posar un punt sobre *bullying* i sobre assetjament, i vàrem parlar de Convivèxit. De fet, vàrem acceptar una esmena que ens va presentar la Sra. Gloria Santiago de Podem.

Per tant, nosaltres no podem estar més que d'acord a votar a favor del primer punt que tenim aquí.

I sí que ens agradaria que totes aquestes qüestions estiguessin normalitzades. Nosaltres creim en una educació en igualtat. Nosaltres creim en una educació també dins les aules en valors. Parlava també l'altre dia la Sra. Santiago de valors. Nosaltres creim que hi ha d'haver el valor al respecte al diferent i no es pot tenir respecte al diferent si no es coneix el diferent.

A mi no m'escandalitza que vagi una persona amb una determinada camiseta, amb un eslògan determinat, alumnes de quart de secundària, perquè aquesta persona se la trobaran al carrer, és que hi conviuen, i no només a quart de secundària, molt abans. No es pot estigmatitzar el diferent i s'ha de donar a conèixer el diferent i s'han d'acceptar les realitats. I creguin-me que els nins són súper permeables i com més educació donem, bona educació en valors, no discriminaran i tan de bo donàssim més educació en valors, perquè després ens trobam que el *bullying* moltes vegades és al gras, és al diferent, és fins i tot a l'*empollón*, però també és a qui és sexualment diferent, i ja ho és de... i se li veu de petit i el discriminen i n'abusen i té el seu rebuig.

Per tant, com he dit, en el primer punt hi estic totalment d'acord, i en el segon punt crec que és un punt que està molt obert, i m'explic. "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar facilitant als centres educatius els recursos didàctics necessaris per... -perfectament- per continuar oferint informació afectivosexual a les aules", "a les aules", amb quines edats i amb quines condicions?, perquè també és ver que sabem, i jo he demanat informació, i em fa falta encara tenir informació, sobre un quadernet que s'està preparant per donar informació afectivosexual, que s'està

preparant per diferents sexòlogues i d'altres, que posarà en marxa la conselleria per donar des de zero a sis anys.

Per tant, sí que volem que tinguin més recursos. Joestic totalment convençuda que dins secundària, i jo crec que hem de confiar en Convivèxit i hem de confiar en la conselleria, perquè només faltaria que ens escandalitzàssim que anàs una persona trans a un centre, a unes edats com és a secundària. A mi no m'escandalitza. El que m'escandalitza és la gent a la qual l'escandalitza. I ja, sincerament -ho dic jo en el terreny particular-, crec que hem de normalitzar aquesta qüestió.

Si queda així d'obert aquest punt, el segon punt, nosaltres votariem abstenció, però bàsicament és perquè trobam que queda molt obert, molt obert dins uns protocols de Convivèxit, dins... Crec que es podria matisar una mica, no?, però per la resta estam d'acord amb això. No creim que a l'educació afectivosexual, que -repetesc- es dona, es ve donant des de fa anys, ara li hagin de dir "adoctrinament", sincerament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Pel Grup Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Idò em sembla igual d'obert el primer punt. Jo entenc que els grups proposants es refereixen a donar suport a la comunitat educativa, al conjunt, la direcció, pels fets, per la resposta que varen donar als fets, no és així? Per això deia, posats a ser oberts..., perquè a la comunitat educativa, a tota la comunitat educativa li don el meu suport sempre que tenguí definida quina ha estat la pauta d'actuació, que pot ser encertada o pot ser equivocada, i aquí el que veig és que el que va passar, per les respostes que han donat una part i l'altra, una família únicament que va fer una interpretació..., bé, perdoni, unes manifestacions que va trobar, va rebutjar evidentment aquella manera en què es va impartir, entre la primera que es va... que va rebutjar va ser la peça que amb un eslògan que duia el monitor o monitora que feia la xerrada, i llavors hi ha un partit polític que ha fet tota una bandera respecte d'aquest tema. Això és la informació que tenim perquè nosaltres no tenim l'expedient, no varem trobar adient demanar informació ni documentació dels expedients d'aquell cas que es va denunciar el mes de maig pel que havia passat aquí.

Jo el que sí qüestion és que davant els tallers tots tinguin la informació; no ho qüestion, dic que no ho sé. Jo no sé si el tutor o la tutora, el cap d'estudi, el director, qui pertoca per poder informar a tots els pares, a tots els pares i mares o a tots els familiars que tinguin la tutela i la responsabilitat sobre els nins i les nines que vagin allà tinguin la informació de..., no de la camiseta que durà, sinó de quin serà el contingut, l'extensió. No ho sé, eh? No ho sé perquè desconec què va passar allà, però crec que això sí és important i és important que es faci en qualsevol programa de Convivèxit, en qualsevol tema.

Nosaltres, vostès ho saben, el tema de la coeducació i el programa de diversitat que es pugui donar en molts d'aspectes,

en la diversitat cultural, en l'educació afectivosexual, per afavorir la igualtat, evidentment, la igualtat que puguin tenir les persones trans, bisexuals, gais, lesbianes, per descomptat, per dues coses: per la coherència que som i formam part activament del Patronat de l'Institut Balear de la Dona en el tema d'educació és un eix transversal i fonamental en el seu ideari, i nosaltres li donam suport; i per l'altra, perquè som al Consell LGTBI de les Illes Balears on nosaltres aquesta línia també li donam suport.

Per tant, jo, al segon punt, ja li dic que evidentment ..., no sé si tal vegada s'hauria de matisar o no. Nosaltres hi som, tenim la informació que el programa està funcionant en les etapes que correspon, un programa molt més ample que aquest tipus de tallers, i, per tant, nosaltres hi estam totalment d'acord.

Al primer, no tenc tota la informació del que va passar o no, però sí hi ha unes declaracions i les declaracions que diuen els mitjans de comunicació del que va dir la directora del centre és que es va informar les famílies del tipus de tallers que hi havia, que en aquell moment hi va haver una queixa per part d'una família que no hi va estar d'acord i no va tenir més transcendència.

Em sembla adient o no, del que es va provocar, que entri i una de les peces que dugui, dugui un eslògan com "*Mi coño, mis normas*"?, idò depèn del context que acompanyi... les inquietuds que pugui haver-hi. Si la persona està preparada per la comunicació i està preparada per les habilitats socials tot d'una veurà la comunicació no verbal o la participació dels nins i els nines i necessitarà explicar-ho o no.

Per tant, jo confii que els tallers tenen la preparació, la informació a la comunitat educativa i, per tant, en tot cas, llavors el tutor, la tutora o qualsevol orientador del centre pot fer una avaluació i un seguiment del que els nins, les nines, els joves i les famílies puguin dir. Per tant, la nostra confiança.

Aleshores i en aquest context, ho dic perquè m'estic basant en un text i m'estic basant en unes propostes concretes que vostès duien aquí, en principi per la informació que tenim el nostre grup parlamentari li dona suport.

No li dona un xec en blanc, que és el que diu, per això li he demanat, Sr. Mas, li demanava, i vostè m'ha dit així gesticulant, que evidentment tenen el suport a les... explicacions i l'actitud que va tenir la direcció, el centre i per tant..., per això li he demanat en aquest context nosaltres li donarem suport, així com està plantejat.

I torn dir una cosa que és molt, molt important. Podem tenir un posicionament sobre les polítiques i els programes que s'han de seguir quant a facilitar l'accés als estudiants en tema d'informació en col·lectiu LGTBI, els drets que tenen, l'educació afectivosexual o no; el que no es pot fer és voler abanderar el castrisme aquest de les coses han de ser així perquè els nins siguin correctes o no correctes, i coneixem altres tipus d'eslògan i de... (...) i el que no es pot fer de cap de les maneres és criminalitzar pares que consideren que aquest tipus de tallers no l'han de fer alguns nins. La llibertat que puguin tenir els pares, les famílies de dir: "Miri, m'estim més que no hi participi" és també... és també.

El que passa és que això es va fer en un àmbit lectiu i el que no em pareix correcte és que dins l'àmbit lectiu hi hagi d'haver una família que no...que no tenguí... bé, que s'absenti d'una classe un nin, per la qual cosa aquí sí que s'ha de veure més comunicació tal volta amb les famílies o més participació dels pares en l'educació afectivosexual també que s'imparteix.

M'ha fet recordar una cosa, Sra. Durán, d'aquestes classes. Jo com a..., dins l'àmbit del Consell de Joventut s'ha donat..., jo crec que abans fins i tot que molts centres escolars tenguessin incorporada l'educació afectivosexual i sobretot la sexualitat, sobretot per conèixer la sexualitat, el Consell de Joventut s'encarregava, i les entitats del Consell de Joventut, no només el Consell de Joventut, s'encarregava de donar aquesta part. I per això no m'ha alarmat tal vegada que venguí una camiseta, perquè tal vegada amb un *pepino*, jo no... què es diu un *pepino* en català?

(*Se senten algunes veus de fons que diuen: "cogombre"*)

... amb un cogombre es posava el preservatiu perquè era la manera més, més... i s'ensenyava a posar el preservatiu. Sí, i jo devia tenir 28 anys..., si li llevam els 53 ens podem anar..., i no passava absolutament res perquè aquella gent, aquests mediadors, aquells educadors, aquells orientadors estaven perfectament preparats i perfectament tutelats...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

...i la Conselleria d'Educació coneixia perfectament el programa que es duia endavant.

Per tant, vostès se segueixen alarmant molts d'anys després, quan això ja està funcionant. El que sí entenem és que han de tenir la seva preparació i la seva formació els que facin... siguin voluntaris o siguin tècnics.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Como muy bien ha dicho el ponente de esta propuesta, se presentó en el mes de mayo, eso fue bastante antes de que la ministra podemita Montero nos soltara la barbaridad de que los niños tienen que poder consentir tener relaciones sexuales con quien les dé la gana.

Dice esta iniciativa que los niños tienen que ser instruidos por los profesores sobre cómo de ser su vida afectivo-sexual, lo que supone una ingerencia inaceptable en la vida de los propios niños y en el derecho de los padres a educar a sus hijos conforme a sus convicciones, derecho recogido en la

Constitución Española, por cierto, y que ustedes prefieren ignorar.

Lo que ocurrió en este instituto fue que cogieron a los niños de primero de la ESO, hablamos de niños de once años, y les dieron una charla sobre transexualidad, usando la hora de castellano, y la familia de uno de los niños denunció el adoctrinamiento y el contenido inapropiado de la charla porque consideraba que su hijo no estaba preparado madurativamente para esta charla, un contenido que además no compartían y del que no fueron informados.

Están ustedes hipersexualizando a los niños hablándoles de un aspecto de la vida de los seres humanos como es la sexualidad cuando aún no se encuentran preparados madurativamente para ello.

La educación debe servir per educar a los niños y no para pervertirlos. No tienen suficiente con la manipulación histórica y el adoctrinamiento político, sino que ahora también introducen la ideología de género en la educación sexual.

Nosotros apostamos por proteger a los niños y su inocencia y no permitir este tipo de imposiciones que para nada benefician al buen desarrollo educativo de los niños. Nosotros siempre defenderemos a los niños de estas aberraciones.

Gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Aquesta qüestió d'aritmètica parlamentària em fa parlar després d'un grup que és capaç de dir el que acabam de sentir. Bé, ha dit, protegir els nins, Sra. Ribas, protegir els nins esper que els protegeixin de vostès, perquè el que acaba de dir és antidemocràtic i atempta contra la realitat de moltes persones a les quals els ha costat molt aconseguir els drets. Li dic de veritat que crec que s'ho ha de fer mirar. Crec que li fan fer una paperassa important perquè les declaracions dels seus companys fa un temps dient adoctrinament i altres coses, eren curioses.

Ha parlat també, ha manipulat de nou les declaracions d'una ministra, com ja continuen fent, és una qüestió que treuen un tros d'una declaració molt àmplia. Vostè no creu que els nins han d'aprendre què es una persona que pot estar assetjant-los, que un adult estigui assetjant-los, per saber el que és una sexualitat sana en el futur? Això és el que va dir la ministra, però el que interessa és treure un tros d'un vídeo per com bé fan una política de Twitter que en trenta segons sembla que són capaços d'explicar tota una realitat.

És una proposta que sorgeix justament perquè la realitat trans és una realitat, com bé diu la proposta, invisibilitzada. És una realitat que ha tingut molts de problemes. Que una persona trans doni una xerrada sobre la sexualitat trans és normal. El que passa és que a la ultradreta el que li interessa és que una

persona que en teoria no ha tengut sexe en tota la vida, com és un capellà, expliqui la realitat de la sexualitat a una parella. Tal vegada seria el que vostès voldrien amb la seva ideologia, que bé deixen clara.

El dret recollit ... ha dit que lleven la classe de castellà. És curiós, per ventura volien que llevassin matemàtiques o volia que en llevassin una altra, no sé. Quin problema és que sigui castellà o català o la que sigui? La qüestió és que allò que s'ha d'aprendre és educació afectivosexual, que és el que diu exactament aquesta proposta dels grups MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos.

L'AMIPA, en la qual estan els pares i mares del col·legi, dóna suport a aquest protocol que està dins de tots els protocols de la Conselleria d'Educació. Sembla que aquests pares, que un no hi estigui d'acord està bé, és la realitat que vivim, però que la resta està d'acord i l'AMIPA està d'acord. Llavors, crec que li podem donar suport. Per això donarem suport al primer punt.

Sí que una cosa li he de dir, Sra. Durán, quan diu que el segon punt és un poc obert, no entenc a què està obert: "continuar facilitant als centres educatius recursos didàctics per continuar oferint formació afectivosexual a les aules". Jo no el veig obert, el veig ben tancat, recursos educatius didàctics per a la formació afectivosexual, però és just, però sí que és cert que el veig ben tancat, que és donar recursos per a una finalitat determinada. No diuen baixar l'IVA de totes les coses, diuen una qüestió i una causa i efecte. Però bé, no sempre estam d'acord.

Sí que han parlat del *bullying*, és cert, el *bullying* moltes vegades es dóna per la realitat sexual dels nins. Hem parlat del col·lectiu LGTBI. I sí que he fet una labor de -crec que encara em queda temps-, un poc d'investigació del que ha passat aquest mes de maig, perquè justament el Grup Parlamentari VOX li va fer una pregunta al conseller March el dia 17, al plenari de 17 de maig, i hi ha paraules que són..., bé, primer declaracions del seu portaveu: "lamentable que els centres de Balears sigui notícies dia sí i dia també per l'adoctrinament d'extremistes LGTBI i feministes". Déu n'hi do! Si defensar els drets del col·lectiu LGTBI és ser extremista, crec que també s'ho han de fer mirar.

Res, com he dit, crec que és important que la majoria de grups donem suport a aquestes qüestions perquè si no s'aprèn des d'una edat primerenca després tenim problemes en l'edat adulta sobre la sexualitat de les persones, que al final és un procés que la mateixa llei de la infància i la joventut que acabem d'aprovar al Parlament de les Illes Balears parla d'aquesta evolució dels nins cap a l'edat adulta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Ara té la paraula per contradiccions el grup proposant. Té la paraula, Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Bé, el primer de tot agrair a tots els grups que votaran a favor, maldament no sigui a tots els punts, agrair aquests vots favorables, no per nosaltres només, sinó també tant pel centre com per tota la comunitat educativa del centre.

Entenc el que diu, Sra. Durán, quant al segon punt, ho entenc perquè parla de centres educatius en genèric, sense acotar edat, però nosaltres mantendrem el punt tal com està redactat, entre altres coses perquè qualsevol espai del centre educatiu pot servir per fer qualsevol taller i perquè els protocols comencen a primària. Per tant, mantendrem el punt tal com el plantejam.

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

D'acord, parla de tenir material, parla de recursos, "facilitar als centres educatius els recursos didàctics necessaris per continuar oferint formació afectivosexual a les aules". Mantendrem el redactat.

A dia d'avui pretendre així com estan les coses a dia d'avui, és a dir, que el noranta i molts per cent de l'alumnat quan fa el bot de primària a secundària té accés obertament a les xarxes socials a través de dispositius mòbils, hi ha coses a les xarxes socials molt més bèsties que *mi coño, mis normas*, les coses com són; i coses molt més sexualitzades que qualsevol xerrada feta per un professional o una professional; és a dir, crec que voler enclaustrar segons quines qüestions, ... les xarxes socials, el món d'internet, que a més s'hi pot accedir des de qualsevol dispositiu mòbil que, ja dic, pràcticament la totalitat de l'alumnat en té quan fa el bot de primària a secundària, em pareix desconèixer absolutament la realitat del món.

I parlar d'adoctrinament polític per part d'un grup que ha presentat una proposició no de llei just abans absolutament adoctrinadora políticament, que només era adoctrinadora políticament, també em pareix... ho deixarem en vergonyós per no anar més enllà.

És imprescindible normalitzar la formació afectivosexual, normalitzar el tema més que res, com he dit abans, perquè tot el que queda amagat és marginat i a dia d'avui no hi ha, no té per què haver-hi marginacions.

Jo també tenc dos fills adolescents i el millor que li pot passar a l'alumnat d'aquesta edat és viure amb normalitat tot això perquè al final forma part de la realitat i, com deia, amagar-ho és dolent per a tot.

Mi coño, mis normas, la veritat, la veritat, hi ha eslògans i discursos de l'extrema dreta que són molt més agressius i molt més nocius que aquest.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies. Jo sols volia fer un incís sobre el discurs aquí de la representant de VOX. Ella parla d'una innocència dels alumnes de primer d'ESO. Jo, com a professor i docent, li dic que d'aquesta innocència de què vostè parla dels alumnes de primer d'ESO, crec que tenim un concepte diferenciat del que és la innocència, perquè ho visc, ho he viscut, sóc professor, he donat classes a primer d'ESO molt de temps i sé com funcionen, perquè, entre altres coses, estam en un món que...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... estam en un món... què?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no s'interrompin, per favor. Té la paraula, Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Li cont el que crec que li he de contar, li conto el que crec que li he de contar i el que crec que s'ha de contar a tots els alumnes, perquè al final jo sempre dic als alumnes, i li dic a vostè també, això és el que li conto, perquè els centres educatius al final són llocs controlats de la realitat que és fora i estam ensenyant-los a viure el que després fora tendran. Per tant, crear uns centres ideals, idíl·lics i allunyats de la realitat de fora és crear problemes perquè després no sabran defensar-se fora, al carrer.

I en el tema de les relacions afectivosexuals crec que ensenyar-los el que hi, la realitat que es trobaran fora, és ensenyar-los a créixer com a persones, i crec que és el que s'ha de fer. Per tant...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... em sembla fantàstic el que he dit, però crec que està totalment allunyada de la realitat i totalment allunyada del que està passant en el món...

(Remor de veus)

Perdoni, Sr. President, crec que estic en el meu torn de paraula. No pot ser que la Sra. Ribas, cada cosa que digui, m'ho repliqui i m'ho contesti, crec.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí, hi estam d'acord.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Per tant...

EL SR. PRESIDENT:

No interrompi, jo ja li he dit abans... Continui.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

... sigui..., respecti el decòrum i el Reglament d'aquest parlament, i, per tant, calli quan jo estigui parlant. Punt.

Simplement era això, al final, aquest fet, que sí que ha estat el seu partit, Sra. Idoia Ribas, qui ha creat el problema allà on no n'hi havia i l'ha explotat políticament, és fer un flac favor a la comunitat educativa i als alumnes, en general. I, per tant, hem de treballar per anar en sentit contrari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Per Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, gracias. Yo, de verdad, es que..., pero, ¿usted qué tipo de contenido se cree que le dan en la clase a los niños?

(Se sent de fons la Sra. Ribas i Marino, que diu: "Lo que dice Montero")

¿Pero qué dice Montero? Usted, de verdad, es que hay algunas veces que da mucha vergüenza que haya gente como ustedes, tan sumamente inculta, sentada en una mesa de aquí, porque usted, de verdad, ha tenido muy mala pata, porque usted no va a tener réplica, y la palabra que yo diga va a ser la última.

Entonces, usted, realmente, realmente, ¿qué tipo de contenidos se cree, de verdad, que les están enseñando? Yo tengo un hermano de nueve años y jamás ha venido escandalizado, y no es porque sea un niño "inescandalizable", ¡es que de verdad se adaptan los contenidos a las edades de los niños y de las niñas!

Es que, de verdad, hay semejantes tonterías, que es que indigna venir aquí a perder la tarde para escuchar cosas que usted se hace en su cabeza, que además las traslada a la gente de fuera, que crea una especie de psicosis social, pensando a ver qué le van a enseñar a mis hijos en las escuelas.

Pero es que lo que les enseñen a sus hijos en las escuelas le aseguro que no va a ser tan perjudicial con lo que puedan ver sus hijos en una *tablet*, con lo que puedan acceder sus hijos a través de su propio móvil o del móvil de sus hijos, si es que lo tienen, o del que puedan ver en casa de un amigo en una tarde. Entonces, lo que les enseñan en las escuelas seguro -seguro- que está regulado, bien visto por educadores, por pedagogos, por pedagogas...

Como le decía, usted ha tenido muy..., mal, en decir lo de la ministra y tergiversar de nuevo las palabras -que no las voy a volver a repetir- porque me parece absurdo volver a repetir algo para alguien que realmente no tiene más de dos luces y no entiende que es manipular las palabras de una ministra, pues... Pero lo que sí, usted no va a poder contestar -porque es incontestable- y no tiene manipulación alguna, además, es al

voto en contra que hizo VOX a la investigación de los casos de pederastia de los niños de la Iglesia.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Passarem ara a la votació de la proposició. El Grup Popular havia demanat votació separada, és ver? El grup proponent, MÉS per Mallorca, accepta la votació separada? Sí, no? D'acord?

Doncs, votarem el primer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

11 vots a favor, 1 vot en contra, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. I votam el segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

8 vots a favor, 1 vot en contra, 3 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei de suport a l'institut Berenguer d'Anoia d'Inca i a la formació afectivosexual a les aules.

I no havent-hi més assumptes a tractar, aixecam avui la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
